

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-11-14)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-11-14)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 249. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000215.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Marie til Ernst Trier.
Dalum, 14. nvbr. 1866.*

... Først må jeg skænde lidt på dig, Ernst, fordi du skriver, at en af grundene, hvorfor det var godt, at vi ikke fik bryllup nu i efteråret, det er, at jeg vilde have gået til grunde, dersom jeg skulde have delt dette efterår med dig ... Men hvordan vil det da gå, tror du, når der møder os de rigtig store, alvorlige prøvelser ... om jeg bukkede under for nogen uhygge ...

Jeg tror, ligesom du, at Vorherre vil hjælpe os til det [at få bryllup til foråret]. Jeg véd ikke, hvordan det kan være, men jeg synes, det er så forunderligt, at fader, som før har været så stiv, at han ikke en gang vilde høre tale om noget bryllup, at han nu er bleven så mild og blød. Nu finder han sig ikke alene i, at jeg taler om det; men han er aldrig alene med mig, uden at han selv fører talen hen derpå. Han betragter det næsten som en afgjort sag, at vi får bryllup til påske. Dette ser jeg på som et godt varsel for, at det også vil ske. Han var jo en af de største hindringer, som vi vilde være bange for, når tiden kom. Men ham har Vorherre nu således formildet. — Den kære, gamle fader, han er dog så rar og venlig i vinter.

Du spørger, om du må skrive til ham angående forlængelse af min julerejse; nej, min ven, det vil jeg bestemt fraråde dig; nej, lad så hellere mig se at få det sagt til ham i et belejligt øjeblik. Men det må da i hvert tilfælde være således, at jeg kun rejser ud med dig den 2. og bliver der til den 4. At blive eders julefest over kan der slet ikke være tale om. For resten vil jeg sige dig, at dersom det ikke lige frem er nødvendigt, da vil jeg helst undlade at rejse til Vallekilde i julen. Jeg vilde helst ikke se mit ny hjem, før jeg kunde blive der med det samme. Men tror du, det er nødvendigt, ja så er det jo en anden sag; dog, det kan vi nu tales nærmere ved om i julen.

... I mandags havde jeg besøg af pastor Storm. Han er hos Kold i vinter som en slags lærer. Han holder foredrag om fædrelandshistorie en time hver dag. Han blev her det meste af dagen, og det lod til, at han og kapellan Carstensen fandt smag i hinandens selskab ...

Pakken i mandags besørgede fader afsendt for mig, s. 2500g nu går han stadig og spørger, om Trier har fået den pakke. Derfor må du endelig i næste brev huske at lade mig det vide.

... Jeg havde et rigtig rart brev forleden fra Hoff og hans kone; når du ser dem, sig dem så tak og sig, at de rigtig har fornøjet mig dermed.

... Er det virkelig sandt, Ernst, at madam Storm ikke vil have noget for at styre dit hus. Det lyder jo næsten utroligt. Er du nu også ganske sikker på, at du ikke tager fejl?

Der er adskillige ting, som jeg så gerne vilde vide, f. eks. om karlene selv reder deres sænge, således som jeg talte med madam Storm om, at jeg ønskede, det skulde være ...

Siden jeg i septbr. sagde kapellan Carstensen min mening om hans tyske sange, har han ikke en eneste gang sunget tysk, uagtet han flere gange af andre er bleven opfordret dertil ... Jeg har nu ofte stor fornøjelse af at synge sammen med ham, da han jo har en meget smuk stemme.

... Jeg sender dig de noder, som jeg skrev op til dig i Askov; men du kender dem vel allesammen. Tak for lånet af Bjovulf-drapen; men du skal ikke bryde dig om at sende mig fiere bøger; jeg har næsten aldrig tid til at læse, og sker det en enkelt gang, så har jeg fået »Danmarks rigskrønike« fra lejevibotheket i Odense.

Hvor det er rørende med de mennesker, du skrev om, der sendte gaver til dig, som nu dem, der sendte dig to »sorte pølser og to æbler« inde fra Københavns-egnen — og gamle jomfru Skovgård, hvor er det yndigt !

Kold har 50 elever, men de venter fiere længere hen. Nørregård og Båggø i Testrup har 21; men det har du måske set af bladene. Nå, det er da altid noget at begynde med. Mon vi ikke skulde træffe nogle af vore venner i København i julen; mon Ludvig Schrøder ikke kommer derind.

... Moder og Sofie sidder henne ved vinduet, og de beder mig hilse dig ...